

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 388

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 iunie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 92 din 21 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	1-2	487.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor.....
Decizia nr. 100 din 26 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4, 7 și art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la lege.....	3-4		4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 92

din 21 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.759/2001, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Eugeniu Papană.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă „este privat de calea de atac a apelului și deci de un grad de jurisdicție”, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 128 referitoare la folosirea căilor de atac.

Tribunalul Brașov — Secția civilă, exprimându-și opinia, consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă în raport cu prevederile art. 128 și 21 din Constituție, deoarece „nu se poate susține încălcarea principiului dublului grad de jurisdicție, întrucât dreptul de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești se realizează în condițiile legii”. Pe de altă parte, instanța de judecată apreciază că textul criticat contravine

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eugeniu Papană în Dosarul nr. 2.759/2001 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 21 și 128 din Constituție.

dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece drepturile autorului excepției sunt lezate, întrucât „există o diferență netă de tratament juridic între situația cauzei sale și cea a unei cauze examinate în apel, după soluționarea în fond a acesteia de către prima instanță“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin care se derogă de la principiul dublului grad de jurisdicție, nu contravin dreptului fundamental privind accesul liber la justiție, instituit prin art. 21 din Constituție, fiind destinate să asigure celeritatea judecării cauzei. Se mai susține că textul criticat nu încalcă nici prevederile art. 128 din Legea fundamentală, deoarece „stabilirea dreptului părților interesate și Ministerului Public de a exercita împotriva hotărârilor judecătorești căile de atac prevăzute de lege nu înseamnă că suntem în prezența unei reglementări constituționale a principiului dublului grad de jurisdicție“. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, se apreciază că nici această critică nu este întemeiată, deoarece „egalitatea în drepturi nu împiedică stabilirea de către legiuitor a unor modalități specifice de îndreptare a hotărârilor judecătorești“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au trimis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001, dispoziții care au următorul conținut: „*În cazul în care prima instanță a respins sau a anulat cererea de chemare în judecată fără a intra în cercetarea fondului și instanța de apel, găsind apelul întemeiat, a anulat hotărârea apelată, va evoca fondul și va judeca procesul, pronunțând o hotărâre definitivă.*“

Aceste prevederi legale sunt criticate ca neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16, 21 și 128 din Constituție, pe motiv că prin îngrădirea accesului unor categorii de justițiabili la calea de atac a apelului se limitează liberul acces la justiție

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eugeniu Papană în Dosarul nr. 2.759/2001 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

și se încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări.

1. Potrivit art. 16 alin. (1) din Constituție, „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*“. În raport cu această dispoziție constituțională Curtea constată că art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă — în actuala redactare — nu contravine principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, deoarece incidența sa este impusă de existența unei situații de natura celei descrise în ipoteza normei și nu de calitatea sau identitatea părților.

În acest sens Curtea Constituțională a decis constant că nu este contrară principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atâta timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit. În acest sens s-a statuat prin deciziile nr. 70/1993, nr. 74/1994 și nr. 85/1994, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 27 decembrie 1993, nr. 189 din 22 iulie 1994 și nr. 209 din 11 august 1994.

2. Curtea nu poate reține nici critica privind încălcarea art. 21 din Legea fundamentală. Împrejurarea că textul criticat prevede, pentru rațiuni de celeritate, o singură cale de atac nu poate fi calificată ca o îngrădire a accesului liber la justiție, întrucât Constituția nu conține nici o dispoziție referitoare la numărul gradelor de jurisdicție.

Curtea Constituțională s-a pronunțat, de altfel, în această materie, statuând că „accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Curtea Supremă de Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite“ (Decizia nr. 129 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 23 mai 1996, Decizia nr. 38 din 26 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 13 mai 1998).

3. Nici referirea la dispozițiile constituționale ale art. 128, în argumentarea excepției de neconstituționalitate, nu poate fi reținută ca întemeiată, întrucât în cuprinsul lor se vorbește de exercitarea căilor de atac fără a se menționa numărul acestora. Or, doar într-o atare ipoteză renunțarea la o cale de atac, de care se plânge autorul excepției, ar fi putut constitui o cauză de neconstituționalitate a art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Mai mult, se pierde din vedere că textul constituțional pretins încălcat prevede că exercitarea căilor de atac are loc în condițiile legii. O atare prevedere, coroborată cu cea a art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit căreia „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“, impune concluzia că în aceste domenii, prin voința legiuitorului constituțional, legiuitorul ordinar este abilitat să reglementeze în funcție de rațiunile și imperativele pe care el însuși le identifică.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 100

din 26 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4, 7 și art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la lege

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu din Brașov în Dosarul nr. 4.108/2001 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă Filofteia Ciobanu personal, constatându-se lipsa Asociației Proprietarilor AP nr. 55 din Brașov, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, arătând că motivele de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care au fundamentat Decizia Curții Constituționale nr. 16 din 22 ianuarie 2002, nu subzistă în prezenta cauză. Invocă și neconstituționalitatea art. 69 din Legea nr. 114/1996, modificat prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/1998, precum și neconstituționalitatea art. 7 și 4 din anexa nr. 2 la lege, dispoziții în legătură cu care susține că încalcă art. 37 alin. (1) din Constituție, referitor la principiul liberei asocieri.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât într-o cauză anterioară, în care aceeași parte a invocat excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 16/2002, care este definitivă și obligatorie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 4.108/2001, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de aceasta împotriva Sentinței civile nr. 4.177/2001 pronunțate în Dosarul nr. 21.936/2000, prin care Judecătoria Brașov a obligat-o la plata cotei-părți din cheltuielile comune de întreținere neachitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 114/1996, republicată, sunt neconstituționale în măsura în care îl declară nevinovat pe proprietarul pe care chiar statul, prin organele sale, l-a lipsit de venituri, fiind pus astfel într-o imposibilitate materială obiectivă de a-și executa obligația de plată a cotei-părți din cheltuielile comune de întreținere. Textul

de lege criticat contravine prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, privind garantarea demnității omului și a dreptății ca valori supreme, ale art. 43, ce instituie obligația statului de a proteja social persoana lipsită de mijloace de existență, precum și celor ale art. 25 alin. (1) din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Autorul excepției se consideră ca fiind „victima abuzului de stat”, fiind înlăturat ilegal din funcție și din profesie în anul 1993 și nefiind repus în drepturi nici până în prezent.

Tribunalul Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În susținerea acestei opinii se arată, în esență, că textul de lege criticat, care nu exceptează de la plata cheltuielilor comune de întreținere categoriile de persoane care nu realizează nici un fel de venit, nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar argumentele invocate în susținerea acesteia „nu sunt decât motive de apărare care nu sunt de natură să demonstreze că textul art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, contravine vreunei dispoziții constituționale”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al căror conținut este următorul: *„Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cheltuielilor comune, inclusiv a celor neprevăzute, timp de mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.”*

De asemenea, cu prilejul dezbaterilor în fața Curții Constituționale a fost invocată și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 114/1996, modificat prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/1998, precum și neconstituționalitatea art. 7 și 4 din anexa nr. 2 la lege.

În susținerea excepției autorul acesteia a invocat încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 1. alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”*;

— Art. 43: „(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege.“

Autorul excepției de neconstituționalitate mai invocă și încălcarea art. 25 alin. (1) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care prevede: „Orice persoană are dreptul la un nivel de viață corespunzător asigurării sănătății sale, bunăstării proprii și a familiei, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare, are dreptul la asigurare în caz de șomaj, de boală, de invaliditate, văduvie, bătrânețe sau în alte cazuri de pierdere a mijloacelor de subsistență ca urmare a unor împrejurări independente de voința sa.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. Cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 16 din 22 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2002, cu prilejul soluționării excepției ridicate tot de către Filofteia Ciobanu în aceeași cauză, dar într-o cale de atac diferită și cu o motivare identică celei din prezentul dosar. Prin decizia menționată excepția de neconstituționalitate a fost respinsă pentru considerentele expuse în aceasta.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 44 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 14 iulie 2000, partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, deoarece, fiind contrară puterii lucrului judecat, ea este inadmisibilă. Decizia anterioară de respingere a excepției este obligatorie potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deoarece motivele care au justificat-o sunt aceleași.

Ca atare, în cauză excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, întrucât Decizia Curții Constituționale nr. 16 din 22 ianuarie 2002 are autoritate de lucru judecat, obiectul, cauza și părțile fiind aceleași.

II. În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 din Legea nr. 114/1996, modificat prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/1998, precum și ale art. 7 și 4 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la lege, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta „hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești“. Din aceste dispoziții constituționale și legale rezultă că o excepție de neconstituționalitate nu poate fi ridicată direct în fața Curții Constituționale, sens în care aceasta s-a și pronunțat, în mod constant, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 10 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998. În consecință, și excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții de lege urmează să fie respinsă, ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4, 7 și ale art. 31 alin. 2 din anexa nr. 2 la lege, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu din Brașov în Dosarul nr. 4.108/2001 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor

de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității

produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

București, 16 mai 2002.

Nr. 487.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice stabilesc procedurile pentru desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, denumite în continuare *laboratoare*, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor, denumite în continuare *organisme*.

Art. 2. — În scopul evaluării conformității produselor conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice autoritățile competente desemnează, după caz, laboratoare și/sau organisme.

Art. 3. — Poate fi laborator sau organism desemnat orice persoană juridică ori entitate din cadrul unei persoane juridice cu sediul în România, care dovedește că respectă cerințele prevăzute la art. 14 și 16 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor și realizează sarcini specifice conform prevederilor reglementării tehnice pentru care solicită desemnarea.

Art. 4. — Laboratoarele și organismele desemnate conform prevederilor prezentelor norme metodologice îndeplinesc sarcinile ce fac obiectul desemnării atât pentru operatori economici români, cât și străini și prestează serviciile pentru care au fost desemnate atât pe teritoriul României, cât și în afara acestuia, după caz.

CAPITOLUL II

Desemnarea laboratoarelor și organismelor

SECȚIUNEA 1

Solicitarea desemnării

Art. 5. — (1) Laboratoarele și organismele pot solicita autorității competente să fie desemnate în baza prevederilor reglementării tehnice specifice care impune intervenția unui laborator sau a unui organism desemnat.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) are ca obiect desemnarea laboratorului sau a organismului numai pentru sarcinile specifice și pentru produsele sau grupele de produse prevăzute în reglementarea tehnică.

(3) Solicitarea se realizează prin completarea și transmiterea către autoritatea competentă a cererii de desemnare, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare la camera de comerț și industrie teritorială sau orice act juridic echivalent privind înființarea, în copie;

b) scurtă prezentare a activității laboratorului sau organismului, din care să rezulte experiența și abilitățile acestuia în domeniul în care se solicită a fi desemnat și/sau în domenii înrudite cu acest domeniu, inclusiv organigrama laboratorului sau a organismului;

c) certificatul de acreditare în legătură cu obiectul desemnării, emis de către organismul național de acreditare, în copie;

d) asigurarea de răspundere civilă, în copie, pentru cazul în care răspunderea nu revine statului prin lege;

e) referințe privind schema de evaluare care va fi aplicată de către laborator sau organism în calitate de laborator sau organism desemnat; schema de evaluare trebuie să facă referire la cerințele și procedurile pentru evaluarea conformității;

f) raportul întocmit de către organismul național de acreditare referitor la procedura de evaluare a conformității documentată și aplicată de către solicitant și la sistemul de management al calității, având în vedere cerințele din reglementarea tehnică specifică pentru care se solicită desemnarea;

g) documentele încheiate pentru subcontractarea activităților în legătură cu sarcinile pentru care solicită desemnarea, în copie, dacă este cazul;

h) modelul contractului de subcontractare a activităților, dacă este cazul;

i) o declarație scrisă prin care solicitantul este de acord ca organismul național de acreditare să pună la dispoziție autorității competente, la cerere, documente și informații în legătură cu acreditarea sa.

(4) În cazul în care este necesar pentru luarea deciziei privind desemnarea, autoritățile competente pot întreprinde orice alte măsuri.

SECȚIUNEA a 2-a

Evaluarea solicitării, acordarea, limitarea, suspendarea și retragerea desemnării

Art. 6. — Autoritățile competente evaluează solicitarea privind desemnarea în urma verificării respectării:

a) prevederilor art. 14 și 16 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor;

b) cerințelor relevante în legătură cu sarcinile prevăzute de reglementarea tehnică specifică, pentru care laboratorul sau organismul solicită desemnarea;

c) valorii minime a asigurării de răspundere civilă.

Art. 7. — Autoritățile competente emit certificatul de recunoaștere a laboratorului sau organismului solicitant care a dovedit conformitatea cu cerințele prezentelor norme metodologice, stabilind scopul și sarcinile pentru care va fi desemnat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de desemnare. Modelul certificatului de recunoaștere este prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

Art. 8. — (1) Autoritățile competente desemnează prin ordin al ministrului laboratoarele și organismele pentru care s-au emis certificate de recunoaștere. Ordinul ministrului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazuri motivate desemnarea poate fi acordată pentru o perioadă limitată; în situația acordării desemnării pe termen limitat autoritatea competentă va decide ulterior privind prelungirea, limitarea sau retragerea desemnării.

(3) Ordinul ministrului privind lista laboratoarelor sau organismelor desemnate se emite pentru fiecare reglementare tehnică și conține pentru fiecare laborator ori organism desemnat informații privind denumirea completă, sediul, produsele sau grupele de produse care se supun testării, respectiv evaluării conformității, și sarcinile specifice pentru care a fost desemnat.

(4) În condițiile în care reglementarea tehnică specifică prevede obligativitatea notificării laboratorului sau organismului, informațiile prevăzute la alin. (3) se completează cu numărul de înregistrare al laboratorului ori organismului în Registrul organismelor notificate. Numărul de înregistrare în Registrul organismelor notificate constituie numărul de identificare pentru laborator sau organism.

Art. 9. — (1) Autoritățile competente pot să suspende, să limiteze sau să retragă desemnarea unui laborator ori organism în cazul nerespectării cerințelor care au stat la baza desemnării sau în situația în care laboratorul ori organismul solicită acest lucru.

(2) Solicitarea laboratorului sau organismului privind limitarea, suspendarea ori retragerea desemnării trebuie înaintată autorității competente cu minimum 3 luni înainte de încetarea activității.

(3) În situația retragerii desemnării laboratorului sau organismul trebuie să asigure predarea în mod corespunzător a documentelor și înregistrărilor în legătură cu evaluările realizate ori în curs de realizare din perioada în care a fost desemnat, cu acceptul clientului, către autoritatea competentă sau către un alt laborator, respectiv organism desemnat din domeniu, stabilit de autoritatea competentă.

(4) Decizia privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării determină actualizarea ordinului ministrului care cuprinde lista laboratoarelor și organismelor desemnate.

(5) Limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării unui laborator ori organism nu afectează rapoartele de încercări sau certificatele de conformitate emise de către acestea anterior datei la care s-a luat decizia privind limitarea, suspendarea ori retragerea desemnării.

Art. 10. — Decizia privind retragerea desemnării se poate contesta de către laborator sau organism la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu legislația în vigoare.

SECȚIUNEA a 3-a

Supravegherea laboratoarelor și organismelor desemnate

Art. 11. — (1) Laboratoarele și organismele desemnate trebuie să îndeplinească în mod permanent cerințele și condițiile care au stat la baza deciziei privind desemnarea lor.

(2) Laboratoarele și organismele desemnate trebuie să facă cunoscută autorității competente care le-a desemnat și organismului național de acreditare orice modificare ce se intenționează a fi adusă documentelor prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. a), c), d), e), g) și h), precum și orice altă măsură ce se dorește a fi implementată și care ar putea afecta îndeplinirea cerințelor și respectarea condițiilor în

legătură cu desemnarea, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de punerea în aplicare a modificării. Laboratoarele și organismele desemnate vor comunica totodată și data pentru punerea în aplicare a modificării.

(3) Laboratoarele sau organismele desemnate vor transmite autorității competente raportul organismului național de acreditare referitor la impactul modificărilor prevăzute la alin. (2) asupra acreditării și/sau raportului prevăzut la art. 5 alin. (3) lit. f). În situația în care modificările privesc documentele prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. a), laboratorul sau organismul desemnat va transmite autorității competente care l-a desemnat și copia de pe documentul actualizat.

Art. 12. — (1) Supravegherea laboratoarelor și organismelor desemnate se realizează de către autoritățile competente și prin organismul național de acreditare, în conformitate cu procedura de supraveghere a acestuia.

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la data încheierii auditului de supraveghere laboratorul sau organismul desemnat va informa autoritatea competentă cu privire la rezultatul auditului de supraveghere, prin transmiterea raportului complet privind auditul, încheiat de echipa de evaluare a organismului național de acreditare.

(3) Laboratoarele și organismele desemnate au obligația să informeze autoritățile competente care le-au desemnat cu privire la limitarea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării și reînnoirea acesteia.

Art. 13. — (1) În caz de existență a oricărui dubiu privind respectarea cerințelor care au stat la baza desemnării laboratorul sau organismul desemnat va transmite, la solicitarea autorității competente, toate informațiile necesare pentru clarificarea situației apărute. Când este cazul, la solicitarea autorității competente organismul național de acreditare va realiza un audit de supraveghere neplanificat a laboratorului sau organismului desemnat în cauză. Totodată autoritatea competentă poate întreprinde orice alte măsuri necesare clarificării dubiului.

(2) Organismul național de acreditare va transmite autorității competente raportul și concluziile referitoare la auditul de supraveghere neplanificat prevăzut la alin. (1), în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

Art. 14. — (1) În situația în care în cadrul procesului de supraveghere se constată neconformități față de cerințele prezentelor norme metodologice, autoritățile competente împreună cu organismul național de acreditare și cu laboratorul sau organismul în cauză vor stabili măsurile necesare și programul pentru eliminarea neconformităților.

(2) Autoritățile competente, în funcție de natura neconformităților, pot decide ca pe o perioadă determinată, până la eliminarea neconformităților, activitatea laboratorului sau a organismului, în domeniul în care este desemnat, să fie limitată ori suspendată.

Art. 15. — Laboratoarele și organismele trebuie să permită necondiționat reprezentanților autorității competente accesul la documente și participarea la activitățile care privesc încercările și evaluările ce se realizează de către acestea în legătură cu obiectul desemnării și supravegherii, conform prevederilor prezentelor norme metodologice.

Art. 16. — Laboratorul sau organismul desemnat va transmite autorității competente care l-a desemnat copii de pe rapoartele de testare și/sau de pe certificatele de conformitate emise, refuzate sau retrase, în situația în care reglementarea tehnică specifică prevede o astfel de cerință referitoare la informarea autorității competente.

Art. 17. — (1) Laboratorul sau organismul desemnat va transmite autorității competente care l-a desemnat, în fiecare an, anterior datei de 1 martie, un raport scris referitor la activitățile întreprinse în anul calendaristic anterior. Raportul anual va conține informații privind:

a) documentele emise, refuzate sau retrase, care sunt în legătură cu sarcinile ce îi revin acestuia;

b) reclamațiile înregistrate împotriva deciziilor laboratorului sau ale organismului, inclusiv informații privind modul de rezolvare a acestora;

c) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor; măsurile proprii întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea activității;

d) activitățile subcontractate, subcontractanții; măsurile întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea acestor activități;

e) participarea la activitățile de standardizare din domeniul în care a fost desemnat.

(2) Laboratorul sau organismul desemnat va transmite Ministerului Industriei și Resurselor în fiecare an, anterior datei de 1 martie, o copie de pe raportul anual prevăzut la alin. (1).

CAPITOLUL III

Notificarea națională a laboratoarelor și organismelor

Art. 18. — În condițiile în care reglementarea tehnică specifică prevede cerința privind notificarea națională a laboratorului sau organismului, autoritățile competente solicită Ministerului Industriei și Resurselor înscrierea laboratorului sau organismului în Registrul organismelor notificate.

Art. 19. — Cererea privind notificarea unui laborator sau unui organism va conține următoarele informații:

a) denumirea și adresa sediului laboratorului sau organismului, după caz;

b) denumirea și numărul reglementării tehnice, precum și numărul și data Monitorului Oficial al României în care a fost publicată reglementarea tehnică;

c) produsul sau grupa de produse care va fi evaluată;

d) indicarea clară a procedurii de evaluare și a sarcinilor în legătură cu aceasta, care urmează să fie realizate de către organismul notificat;

e) perioada pentru care se va acorda desemnarea.

Art. 20. — În Registrul organismelor notificate fiecărui laborator sau organism i se alocă un singur număr de identificare, indiferent de numărul notificărilor solicitate anterior pentru acesta.

Art. 21. — (1) Autoritățile competente care au solicitat notificarea trebuie să publice lista organismelor notificate, conform prevederilor art. 8 alin. (1), cel târziu la 3 luni de la data alocării numărului de identificare.

(2) În situația nerespectării prevederilor alin. (1) Ministerul Industriei și Resurselor retrage numărul de identificare acordat.

Art. 22. — (1) În cazul limitării, suspendării sau retragerii desemnării unui organism notificat autoritățile competente vor face cunoscută decizia motivată și măsurile propuse Ministerului Industriei și Resurselor, în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii acesteia.

(2) Numărul alocat unui organism a cărui desemnare a fost retrasă nu va fi alocat unui alt organism.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 23. — (1) Pentru evaluarea solicitării, acordarea, limitarea, suspendarea și retragerea desemnării laboratoarelor sau organismelor, autoritățile competente constituie comisii de desemnare care își desfășoară activitatea în baza prevederilor prezentelor norme metodologice și ale propriului regulament de organizare și funcționare.

(2) Componenta comisiilor de desemnare, precum și regulamentele de organizare și funcționare prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității competente.

(3) Comisia de desemnare verifică documentele prevăzute în prezentele norme metodologice și ia decizia de acceptare sau de respingere a solicitării de desemnare ori, după caz, de limitare, suspendare ori retragere a desemnării; rezultatul motivat al deciziei se consemnează într-un registru unic gestionat de comisie.

Art. 24. — În scopul aplicării coerente a testărilor și procedurilor de evaluare a conformității prevăzute în reglementările tehnice autoritățile competente trebuie să sprijine și să dezvolte cooperarea cu și între laboratoarele și organismele desemnate.

Art. 25. — Laboratoarele și organismele care la data publicării prezentelor norme metodologice sunt recunoscute, autorizate ori desemnate de către autoritățile competente pentru a opera în domeniile reglementate prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 608/2001 pot să își continue activitatea în condițiile în care au fost recunoscute, autorizate sau desemnate, după caz, până la data de 30 aprilie 2003.

Art. 26. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

Model de cerere de desemnare

Laboratorul/organismul
(denumirea completă, adresa, telefon/fax, e-mail,
cod unic de înregistrare, nr. de ordine
în registrul comerțului)

Nr /data ... ¹⁾

CERERE DE DESEMNARE

Laboratorul/organismul ²⁾, având sediul în ³⁾,
reprezentat prin director/președinte ⁴⁾, în aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1)
din Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări,
precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității pro-
duselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității
produselor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002, și ale ⁵⁾, solicită
Ministerului ⁶⁾ să fie evaluat în vederea desemnării, în scopul de a realiza
testarea/evaluarea conformității pentru grupa de produse ⁷⁾ prin ⁸⁾

Anexăm prezentei cereri următoarele documente ⁹⁾:

—
—
—

Directorul/președintele ¹⁰⁾
laboratorului/organismului,

¹⁾ Numărul/data de înregistrare de către autoritatea competentă.

- 2) Denumirea completă a laboratorului sau organismului.
- 3) Adresa completă, codul poștal.
- 4) Numele și prenumele.
- 5) Articolul, numărul și denumirea completă ale reglementării tehnice în baza prevederilor căreia se realizează evaluarea.
- 6) Denumirea completă a autorității competente responsabile cu reglementarea domeniului în care se solicită evaluarea și desemnarea.
- 7) Denumirea și codul produselor sau grupei de produse ce face obiectul evaluării, asociate activităților CAEN.
- 8) Denumirea încercărilor sau procedurii de evaluare a conformității produselor ce fac obiectul evaluării.
- 9) Documentele necesare conform prevederilor art. 5 alin. (3) din normele metodologice.
- 10) Numele, prenumele, semnătura și ștampila laboratorului sau organismului.

*ANEXA Nr. 2
la normele metodologice*

Modelul certificatului de recunoaștere

Ministerul ¹⁾
Comisia de desemnare

CERTIFICAT DE RECUNOAȘTERE

Nr. / data emiterii

În aplicarea prevederilor art. 7 din Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002, și ca urmare cererii de desemnare cu nr. /, se emite prezentul certificat de recunoaștere, prin care se atestă că laboratorul/organismul ²⁾, cu sediul în ³⁾, respectă cerințele minime prevăzute la art. 14 din Legea nr. 608/2001 și are capacitatea, competența și capabilitatea de a realiza sarcinile specifice privind testarea/evaluarea conformității produselor prin ⁴⁾ pentru produsele sau grupa de produse ⁵⁾, conform prevederilor ⁶⁾

Prezentul certificat dă dreptul laboratorului/organismului ²⁾ de a acționa ca laborator/organism desemnat de la includerea laboratorului/organismului în lista laboratoarelor sau organismelor desemnate, aprobată și publicată conform prevederilor art. 8 din Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002. La data excluderii din listă a laboratorului/organismului prezentul certificat devine nul.

*Președintele ⁷⁾
comisiei de desemnare,*

.....

- 1) Denumirea completă a autorității competente responsabile cu reglementarea domeniului în care s-au solicitat evaluarea și desemnarea.
- 2) Denumirea completă a laboratorului sau organismului.
- 3) Adresa completă, codul poștal.
- 4) Denumirea testărilor/procedurii de evaluare a conformității produselor.
- 5) Denumirea și codul produselor sau a grupei de produse asociate activităților CAEN.
- 6) Articolul, numărul și denumirea completă ale reglementării tehnice în baza prevederilor căreia se realizează testarea/evaluarea conformității produselor sau grupei de produse.
- 7) Numele, prenumele, semnătura și ștampila autorității competente.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro